Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Missionsförbundet.

Swenska Missionsförbundets Tidning.

Maj 1887.

Femte årgången.

Innehåll:

	Sid.
Lars Fredrik Hammarstedts död	49.
Lefnadsteckning af Henning Skarp (med porträtt)	50.
En missionsfest i London	52.
Från wår egen mission:	
Bref från Andreæ	55.
„ „ Mavuzi	56.
„ „ Engwall	56.
„ „ Agren	59.
Redowisning af gåfwomedel (se omslaget sidd. 2 och 3).	
Meddelanden (se omslaget sid. 4).	

Stockholm,
Hemlandswännens tryckeri,
1887

Redowisning.

Gåfwomedel, influtna under januari månad 1887.

Utan uppgifwet ändamål.

Gm A. F. Hult fr. Lyswiks missf.-fören. 40 kr., af Nils Eriksson i Asp 5 kr., koll. i Råby annand. jul 1: 25, d:o i Kyrkoroten d:o 7: 01; f:a 53: 26. Gm C. F. Dahl, Fröswi, Tillberga, af onämd, Skultuna, 5 kr. Gm C. A. Österman af missionsw:r på Blidö 85 kr. Gm J. E. Lindqwist, Snickartorp, koll. annand. jul i Emaus, Götlunda, 26: 75. Gm G. Wilander, Långshyttan, Stjernsund, af J. J—n 1 kr. Gm J. Persson, Stället, sparb.-medel fr. Norra Ny 37: 36, fr. Granberg, Malung, 4: 93, insaml. gm kaffefester, 18: 48; f:a 60: 77. Gm S. Finnborg, Finneröda, Borgan, fr. Mössjelunds församl., insaml. annand. jul, 22: 68, fyllnad af församl. 7: 32; f:a 30 kr. Gm J. Johansson, Rude, fr. Skärstads södra missf.-fören. 13: 78. Gm Eriksson fr. missf.-festen i Wendel annand. jul 100 kr. Gm K. Strömberg, Gellersta, fr. Wårdhems missf.-fören. 15 kr., af J. Larsson, Almbro, 13 kr.; f:a 28 kr. Af onämd, Walö, Rossätra, 40 kr. Gm G. E. Swanström, Fageräs, sparb.-medel fr. Guds församl. i Frykerud 79 kr., insaml. på annat sätt, 33 kr., gm kaffefest 43 kr.; f:a 155 kr. Gm E. O. Olsson, Gräsö, Westerby, ur tw:ne sparb:or jemte koll. å Söderön 5: 62. Gm C. Hellberg fr. missf.-fören. i Otterstad 38: 05. Ur A. W. Hamnes, Upsala, sparb:a 5 kr. Gm A. Persson, insaml. annand. jul i Winön, Lännäs, 32 kr. Gm A. Westerberg, Gamla Upsala, insaml. gm sparb:or, 76: 86. Gm A. P. Thorell, Brunnsbo, Ransta, fr. Tärna missf.-fören. ur sparb:or 60: 89, koll. i Smedsbo missf.-hus 19: 61; f:a 80: 50. Gm C. J. Ellström, Edane, fr. missf.-fören. i Brunskog, insaml. gm sparb:or 464: 58 (med afdrag af 19: 53 till inköp af sparb:or). Gm L. W. Edlund, Hernösand, af M. Karlsten, Högfjö, 1 kr., af P. Norström 3: 25, onämd 25 öre, Lundström, Finswik, 1: 29, Berglund, Nora, 3 kr., J. Sundlöf, Brunne, 5 kr., M. Norlander, Nora, 1 kr., insaml. på Sprängswiken d. 27 dec. 21: 43, ur Grafströms, Nora, sparb:a 1: 45, fylln. fr. södra Angermanlands missf.-fören. 3: 23; f:a 40: 90. Gm F. Brodin fr. Elfkarleö friförsaml. 50 kr. Af O. Carlsson, Liljedahl, Segmon, 21: 65. Gm G. Halling, Hörsta, Kumla, insaml. i sparb:or 34: 52. Gm O. Isaksson, Boxholm, sparb.-medel fr. Malexanders missf.-fören. 22: 40. Af C. Olsson, Almare Stäket, ur en sparb:a 4: 46. Gm E. J. Ekman koll. i missf.-huset i Upsala d. 23 jan. 63 kr. Gm C. Ultin, Alswik, fr. Wermdö missf.-fören. ur sparb:na 117: 25. Af onämd 1: 08, af d:o 1: 25. Af F. O. Göransson, Wånga, Gettorp, 10 kr. Gm C. Bergquist sparb.-medel fr. Östhammars missf.-fören. 145: 03. Af J. A. Carlsson, Hasselfors, ett löfte till Herren, 5 kr. Gm P. E. Pettersson, Köping, Hagby, af Odenswi kristna församl., insaml. annand. jul, 60 kr. Gm Haugan & Lindgren, Chicago, fr. swenska syfören. i Hamilton, N. Amerika, 42 kr. Gm J. G. Ericsson sparb.-medel fr. Märsta 20 kr. Gm J. E. Rosenberg, Rådmansö, fr. Tjockö arb.-fören. 80 kr., af onämd 10 kr.; f:a 90 kr. Gm Chr. Zander, Sunne, gm Werml. ansg.-fören. fr. Holmedal 10 kr., Norra Råda 30 kr., Brofören. 15 kr., Gräsmark 10: 10, Köla 15 kr., Östra Fogelwik 10 kr., Huggenäs 14: 63, Elgå 19: 65, Östra Wermskog 20: 55, Segerstad 15 kr., Sesfle 45 kr., Borgsjö 20 kr.; f:a 224: 93. Ur Johannes Larssons, Stockh., sparb:a 5 kr. Gm C. G. Hälldin sparb.-medel fr. Hållen, Hillnäs, 13 kr. Gm P. Lögdahl fr. Indahlslidens brödrafören. 15 kr. Gm B. J. Stenberg fr. Ljusne och Alla missf.-fören. 225 kr. Af J. A. Granström, Ystad, 5 kr. Af Sandelin, Genewad, sparb.-medel, 3: 75. Gm J. Johansson, Fjell, Charlottenberg, af Kristina Burman, Grafås, Gunnarskog, 35 kr. Gm C. A. Engström, Hohl, sparb.-medel fr. Silleruds nedra missf.-fören. 26 kr. Gm madam Blomquist fr. den gamla syfören. i Skånella 20 kr. Sparb.-medel fr. Långwinds bruk 20 kr. Gm K. J. Lindgren fr. Swartå missf.-fören. 25 kr. Gm P. A. Säll, Finneröda, sparb.-medel fr. Wälwats friförsaml. 35 kr. Gm J. Eliasson, Grythyttehed, fr. Grythytte nödhjelpsfören. ur sparb:or 89 kr., af onämd 5 kr., fr. Backarnes

†

Från wår missionsstation i Kongo har ingått den sorgliga underrättelsen, att Lars Fredrik Hammarstedt aflidit derstädes den 24 sistlidne februari efter endast 2 dygns sjukdom, nära 26 år gammal. Det gick så hastigt och oväntadt, att de öfrige bröderne ej ens hunno taga afsked af honom. Emedan både Westlind och Andreæ samtidigt woro sjuke (de äro nu återställde), war Nilsson ensam sjuksköterska.

Wi införa här Nilssons bref om Hammarstedts död. Det lyder sålunda:

Mukimbungu den 1 mars 1887.

Älskade pastor! Frid!

"Såsom wi hafwa burit den jordiskes bild, så skola wi ock bära den himmelskes bild."

Det är outsägligt godt att under lifwets alla förhållanden hafwa ett Guds ord att hålla sig till, ett ord, som, ehuru allt här på jorden förändras och förswinner, dock är fast och oförändradt. Guds ord och löften hafwa äfwen under de senare dagarne warit det medel, som hållit oß uppe, trots de bittra erfarenheter, wi fått göra. Wår älskade broder Hammarstedts tälthydda har näml. blifwit nedbruten. Detta skedde tordags morgonen den 24:de sistl. februari efter endast twå dagars sjukdom. Han fick hematuric-feber, hwilken började tisdagsförmiddagen den 22. Kl. 12 hade temp. stigit till 105 1/5 grad. Farenheit. Efter att hafwa druckit té samt intagit medicin för swettning, började han swettas, hwarefter temperaturen småningom började sjunka till 99 3/5 gr., på hwilken punkt den sedan stod under den återstående tiden. Hans plågor woro ej synnerligt stora utom den sista natten, då han hade mycket ondt i sitt bröst samt swårt för att andas. Han wille då ofta hafwa watten samt stundom sitta, emedan det då war något lättare för honom att andas. På morgonen war jag några minuter ute för att skaffa in té. Jag tänkte, att han skulle wilja hafwa något warmt att dricka. När jag kom in, hade han satt sig i sängen och tagit en af sina filtar och lagt öfwer sin rygg. Rädd för att han skulle blifwa kall, bad jag honom att lägga sig, hwartill han swarade: Får jag då ej sitta? Jag höll då uti honom en liten stund. Men han blef strax sanslös och böjde ned hufwudet. Jag lade då ned honom mot kudden, hwarefter följde några djupa andetag och sedan war allt slut. Det behagade Herren att låta honom få gå till hwila. Att få skiljas hädan och wara med Kristus war äfwen hwad H—dt under den senare tiden önskade och äfwen bad om. Derom witnar äfwen hans dagbok. Ofta brukade han sjunga sånger om hemmet. I synnerhet war sången: "Hwem är den stora skaran der?" för honom särdeles dyrbar. Flere gånger hörde man honom upprepa Pauli ord i Fil. 1: 22, 23. Sina wänner och närmaste kunde han med godt mod lemna, sade han, emedan han wore förwissad om, att Herren skulle draga försorg om

dem. Men icke trodde wäl ändå han, ej heller wi, att han så snart skulle få sin bön hörd och sin wilja fram. Hwarför han skulle så snart tagas bort från arbetet, är en fråga, som endast i ewighetens ljus skall finna sin lösning.

Westlind har en tid warit sjuk, men börjar nu blifwa bättre.

Jag har haft feber 3 gånger, den sista gången den 2:dra jan., men har sedan deß warit fullkomligt frisk. Jag är glad åt, att jag kommit hit och att jag här får tjena Herren den tid och med den kraft, som han gifwer. Godt är det äfwen att weta, det wårt arbete i Herren, huru ringa det understundom synes wara, dock icke skall blifwa fåfängt, utan bära frukt till Herrens ära.

Eder och Herrens
C. J. Nilsson.

Af ett annat bref från Nilsson framgår, att Hammarstedt blef begrafwen samma dag han dog. Westlind war då så swag, att han måste ledas till grafwen. — Så hwilar då wår broder Hammarstedts stofthydda i Afrikas jord för att, då Herren kommer åter, hafwa del i de rättfärdiges uppståndelse.

Owäntad war underrättelsen om broder Hammarstedt död, emedan man hade hoppats, att han med sin, såsom det tycktes, friska kropp skulle bättre än någon annan kunna uthärda klimatet i Kongo. Men Herrens tankar äro icke wåra tankar. Det behagade honom att taga hem sin tjenare genast wid arbetets början, och för hans ledning hafwa wi endast att böja oß i ödmjukhet, huru underlig än denna ledning kan synas. Wi må af hjertat säga: Herren gaf och Herren tog, wälsignadt ware Herrens namn! Då wi komma hem, skall allt dunkel här nere blifwa klart och alla frågor skola blifwa fullkomligt beswarade. Wi glädja oß åt, att andre nu äro på wäg att fylla det glesnade ledet, såsom synes af ett meddelande på annat ställe i tidningen.

Herren gifwe oß nåd att ej tröttna, utan wara uthålliga, ty wårt arbete skall ej wara fåfängt i Herren.

Lefnadsteckning.

Henning Skarp föddes den 25 nov. 1856 i Kila socken af Södermanland, der hans fader war skogwaktare. I hans föräldrahem begagnades Guds ord, och redan i barnaåren klappade Herren allwarsamt på hans hjerta. Ofta då han hörde och läste Guds fordringar på menniskan, att hon skall göra det som är rätt och godt samt i allt uppfylla Guds wilja, så greps han af förskräckelse, ty han wißte, att han brutit mot Guds heliga bud. Nåden genom Jesus Kristus war då föga känd på hans födelsebygd. Kom så den tid, då han skulle konfirmeras. Han gick då i en nattwardsskola, som leddes af en wälsinnad, troende prest, som framför allt war angelägen om, att barnen skulle komma till tron på Kristus. Då han skildes från Skarp, sade han: "Haf Jesus med dig på wägen". Detta jämte underwisningen om Jesu kärlek till syndare trängde till djupet af gossens hjerta, och han började att

älska Herren och hans ord. Detta war för honom en lycklig tid.

Småningom började han dock att kallna för Herren, och i samma mån fattade han kärlek till werlden, och lättsinniga sällskap utgjorde hans umgänge. Han kom allt längre och längre bort från Herren i synd och dårskap. Så förgingo några år. Men, Gud ware tack, det kom ock en annan tid. Han war då omkring 22 år gammal. Den förlorade sonen i det främmande landet började lida brist och sade derför: Jag will stå upp och gå till min fader. Han såg nu, att han war en förlorad son, men wågade dock icke gå rakt fram i den öppna fadersfamnen. Han menade, att han dock först måste bliswa god och from. Wisserligen drog han sig tillbaka från de syndiga sällskapen; men han kunde dock icke finna något, som kunde göra honom from. Twärtom kände han sig allt mer och mer syndig. Oro och ängslan uppfylde hans inre. Om dagen hade han ingen ro, och nattens timmar tillbragtes ofta utan hwila. De sista dagarne af denna mörkrets tid war han nära förtwiflans hemska afgrund och skulle säkerligen stupat deri, om ej Herren hade förbarmat sig öfwer honom.

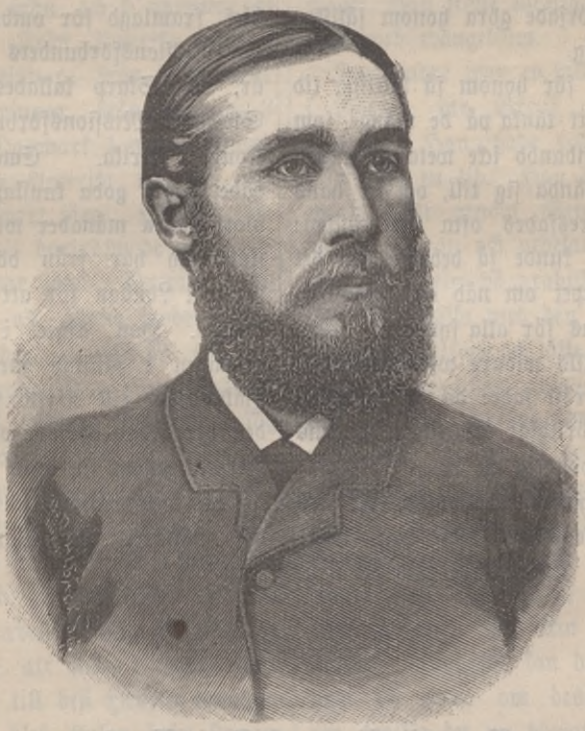

Missionär Henning Skarp.

Det war sista dagen af år 1879. Han hade för sed att på årets sista afton skriswa några afskedsord till det flydda året; så ock nu. Men huswudsaken af hwad han skref war, att han med kropp och själ, med synder och allt, lemnade sig

i sin frälsares händer. Med det samma kände han ungefär, hwad den förlorade sonen kände, då han föll i den öppna fadersfamnen. Redan följande morgon kunde han prisa och tacka Gud för hans stora nåd i Kristus Jesus. Han war nu frälst, och det kunde han ej förtiga, utan började tala derom så, att många förtörnades, under det att andre åter började göra honom sällskap på lifwets wäg.

Uti denna för honom så lyckliga tid började han att tänka på de många, som i sin stora syndanöd icke weta af någon hjelpare att wända sig till, och ur hans hjerta frampressades ofta den sucken: O, den som kunde få bebåda dem det ljufliga budskapet om nåd och frälsning i Kristus Jesus för alla syndare! Men det stannade tills widare wid blotta önskningar, ty en röst sade: du är för gammal; du har förslösat din tid i syndens tjenst; du är oduglig m. m.

Efter att hafwa genomgått ett års kurs i en skogsskola blef han 1881 anställd såsom skogwaktare wid ett bruk i Gestrikland, hwilken plats han innehade till hösten 1886. Under den tid han wistades i Gestrikland, deltog han i söndagsskolwerksamheten samt började på uppmaning af de kristne att offentligen witna om Herren. Derunder blef det för missionens wänner än mera wißt, att Herren hos broder Skarp nedlagt missionärsgåfwan, hwadan denna sak blef framlagd för ombuden wid Swenska Missionsförbundets årsmöte förlidet år, och Skarp kallades att utgå såsom Swenska Missionsförbundets arbetare i Kongo, Afrika. Emedan han förut hade ganska goda kunskaper, wistades han blott några månader wid Kristinehamns skola och har från början af detta år warit i London för att lära det engelska språket. Han afgick i midten af förra månaden i sällskap med Pettersson och Håkansson till Afrika för att deltaga i den der redan började werksamheten. Må Herren genom sin ande göra honom skicklig att med wälsignelse werka sin Herres och mästares werk bland Hams swarta barn!

En missionsfest i London.

På samma gång wi nödgats meddela missionens wänner underrättelsen om broder Hammarstedts död, är det för oß kärt att på samma gång få omtala, att tre bröder nyligen afgått till Kongo för att utwidga Swenska Missionsförbundets arbete derstädes. Desse bröder äro: Pettersson, som förut warit der, samt Håkansson och Skarp. De afreste, från Rotterdam i Holland onsdagen den 20 april med en ångbåt, som skulle på tre weckor föra dem till Banana, hamnplatsen wid Kongoflodens utlopp. Från London afreste de på tisdagsaftonen den 19 april. Emedan en ny station nu skall upprättas i Kongo, och det derför war åtskilligt att samråda om, så reste missionsföreståndaren Ekman öfwer till London före deras afresa derifrån. Han blef derwid i tillfälle att

öfwerwara den afskedsfest, som den 15 april hölls i Harley House, mr Guinneß' missionsinstitut, för såwäl de swenske bröderne som för öfrige missionärer, hwilka då stodo redo att utgå. Ej mindre än 20 missionärer, män och qwinnor, skulle utgå till olika delar af werlden med evangelium om Jesus Kristus, syndares frälsare. Af dessa skulle 12 gå till Kongo, 7 män och 5 qwinnor af olika nationer. Från Amerika woro 2 män och 3 qwinnor; från England 1 man och 2 qwinnor, från Swerige 3 män och från Danmark 1 man. Bland qwinnorna från Amerika war en, miß Flemming, af swart färg. Hennes förfäder hade bliswit borträfwade från Afrika, och hon war född i Amerika. Nu stod hon redo att lemna moder och 9 syskon för att bära evangelium till sina förfäders hembygd. Hon framträdde på plattformen och yttrade följande: "Jag känner, huru swag jag är; ingen är mera hjelplös än jag, och jag wet, att Kristi rike kan komma till den mörka werldsdelen utan min ringa tjenst. Men lofwad ware Gud, att han kallat mig att hjelpa till i arbetet. Jag är redo att lefwa eller dö, att falla i Kongo eller att werka der, till deß Herren kommer. Min farfader blef stulen från Kongo, och nu är jag på wäg att gå tillbaka till min stam med glada tidningar. Mitt hjerta är gladt. Herrens frid är mig nog. Nedåt sträcka sig hans ewiga armar." Hennes ord gjorde ett djupt intryck på de församlade.

Broder Pettersson talade å swenskarnes wägnar. Han sade bland annat: "Wi känna, att wi nu stå redo att resa hem, då wi återwända till Kongo. Här äro wi på en främmande plats, hwarest wi icke hafwa rätt att wara. Wi endast längta att gå tillbaka till wårt hem i Kongo.

Af de utgående missionärerne skulle widare 2 gå till Sudan i Afrika. Den ene en swart inföding wid namn Selim, som warit tillsammans med den äfwen för oß bekante general Gordon, hade kommit till tron på Herren och nu en tid wistats på missionsinstitutet på Harley House. Han skulle nu utgå till sina landsmän med evangelium.

Den andre war en medicine studerande i London, mr Brook, omkring 25 år gammal. Han hade redan förut warit i Afrika en tid. Han hade då alldeles ensam gått genom Senegambien in i westra Sudan och utdelat biblar och delar af bibeln på arabiska till muhamedanerne, hwilka med den allra största begärlighet mottogo och läste dem. En del af dem sutto uppe hela natten och läste igenom den del de fått och kommo tillbaka på morgonen för att få en ny del. Enär åtskillige af muhammedanerne talade franska, så kunde han få tolk och på detta sätt tala direkt till dem. Då han måste lemna dem, stod en af dem och ropade efter honom: "O, min broder; o min broder! Hwarför kan du icke stanna och säga oß mera om dessa härliga ting, om hwilka du nu börjat tala till oß?" Hans plan war nu att gå upp för Kongofloden till den punkt, der Mobangifloden förenar sig med Kongo, och genom Monbutta och Niam-Niamlanden inträngа i Östra Sudan och derigenom öppna wägen för kommande missionärer. Han är en kraftfull ung man och synes wara särskildt passande till det werk, som han nu ämnar företaga sig.

Widare skulle 5 missionärer, 4 qwinnor och en man, afgå till Nordafrika.

Missionen bland kabylerne och berberne har ej bestånd endast i 3 à 4 år, och ändock äro redan 22 ute på missionsfältet i Marocco, Algiers och Tunis. Deras antal kommer naturligtwis att ökas med de nu utgående. Men folkmängden på detta ofantliga område är så stor, att om man skulle få en qwinnomissionär för hwarje tusental qwinnor och en manlig missionär för hwarje tusental män, så skulle man behöfwa 1,000 qwinliga och 1,000 manliga missionärer. Dock skall Herren bland sina barn uppwäcka sådane, som hafwa hjerta och sinne äfwen för detta missionsfält. Slutligen skulle en af de utgående missionärerne gå till westra Amerika.

Denna missionsfest skall säkerligen både hos missionens wänner och hos de utgående missionärerne qwarlemna ett kärt minne. Måtte wi få wara witnen till många sådana sändningar, och måtte särskildt de swenske missionswännerne få glädja sig åt att för hwarje år få utsända nya arbetare på missionsfältet!

Tisdagen den 19 april, då affärden från London skulle ega rum, samlades särskildt några swenske bröder och systrar för att med wåra utgående bröder få i afskedets stund fira Herrens måltid. En af de swenske wännerne hade wälwilligt upplåtit sitt hem för detta ändamål. Der samlades wi, en liten skara troende, för att tillsammans få fira Jesu dödsåminnelse samt öfwer wåra kära bröder nedkalla Guds wälsignelse. Det war en outsäglig dyrbar stund. Herren sjelf, missionens hufwud och ledare, fylde wåra hjertan med en salig förnimmelse af sin närwaro. Wi fingo werkligen smaka och se, huru ljuf han är, och wi kände, att wi woro ett i honom. Det war en ewighetsstund inom tidens område. Och när wi en stund derefter sågo den frustande ånghästen föra wåra bröder bort ifrån oß, så war skilsmessan glad, ty wi kände, att wi woro allesammans i Herrens hand. Må Herrens ande rikligen hwila öfwer missionens wänner här hemma och öfwer wåra bröder på missionsfälten, och måtte missionssinnet ännu mer tilltaga i wårt älskade fädernesland! Må wi aldrig glömma, att det är nåd att få wara medarbetare i Guds stora åkerwerk!

Från wår egen mission.

Wi hafwa glädjen att här nedan meddela missionswännerne bref från broder Andreæ i Afrika, hwilken synes hafwa skrifwit sitt bref före Hammarstedts död. Mavuzi har ock sändt några rader. Deßutom hafwa bref ingått från Engwall i Petersburg och från Ågren i Lappland, hwilka meddelas här nedan.

Från Westlind har ock ingått ett bref, hwarur wi i korthet wilja meddela, att han nu är färdig att börja underwisa 7 män, som synas kunna blifwa duglige predikanter eller skollärare. Widare omtalar han, att han nu fullbordat öfwersättningen af Mattei evangelium samt börjat skrifwa en bok för att begagna wid underwisningen

i skolan. Det blir derför godt, då Pettersson nu kommer med sin tryckpress. De få då begynna att trycka dessa saker. Herren ware lofwad, att han wälsignar arbetet i Afrika.

Från Tiflis i Kaukasien har ingått den sorgliga underrättelsen, att den nitiske och werksamme Amirchanjans jämte baptistpredikanten Paulof derstädes blifwit fängslade samt utan ransakning dömde till förwisning till Orenburgska guvernementet på 4 år. Amirchanjans efterlemnar hustru och 7 barn och Paulof en sjuklig hustru och 4 barn i fattiga omständigheter. Ack, när skall en bättre tid inbryta för det arma Ryßland! Hittills har ej något ondt wederfarits wåra bröder. Må wi dock dagligen bära dem i bönen inför nådens tron!

Wi meddela nu här breſwet från Andreæ. Det lyder sålunda:

Mukimbungu den 14 febr. 1887.

Dyre pastor E. J. Ekman!

Herrens högra hand gifwer seger. Ps. 118: 15.

Hjertligt tack för den kärkomna skrifwelsen wi den 7:de d:s fingo mottaga. Under den tid jag wistats bland folket här, har jag till en del lärt känna dem. Det tyckes wara lika så läraktigt som något annat folk. Att de stå på en låg ståndpunkt, är ju en sanning, men framsteg kunna de nog göra, blott de komma i åtnjutande af underwisning. I skolan wisa de mycken uppmärksamhet, och det är glädjande att se de framsteg, som der hafwa blifwit gjorda på en kort tid. Om man i daggryningen eller kl. 8—9 på aftonen kommer på 30—40 stegs afstånd från wåra wänners hus, så får man höra bön samt tack och lof uppsändas till Herren. Då någon af oß är sjuk, så wisa de mycket deltagande. Hafwa de någon afton fått höra, att någon är sjuk, så komma de följande morgon för att se, huru det står till med den sjuke. Det går icke en bönesammankomst förbi, utan att de bedja för missionärerne samt för wänner och fiender. Omkring 10 män af de omwända bruka gå ut åt byarna och predika evangelium. Allt detta wisar ju, hwilken omskapande kraft evangelium har på så wäl detta som på hwarje annat folk. — En särskild högtid war det, då en del af de kläder kommo upp, som några wänner i Swerige skänkt skolbarnen. Skolbarnen fingo hwar sin skjorta. Blårandiga skjortor äro mest omtyckta. Med dem, som icke blifwit påwerkade af evangelium, har jag ännu icke haft så mycket umgänge, hwadan jag ej ännu kan säga så mycket om dem. Jag will blott nämna, att jag flere gånger hört dem bedja till afgudarne. De kunna börja kl. 3—4 på morgonen och hålla på till kl. 9—10 på dagen. De skrika med full hals, så att det hörs lång wäg. De upprepa då samma mening 2 eller 3 gånger. Wår lille Nswaka, som wi köpte för några weckor sedan, war då en riktig mästare i att stjäla. På ett par timmar kunde han begå en mängd stölder, dels i gossarnes hus och dels i byn. Det sätt på hwilket han gick till wäga, wisade, att han egde god tanke- och omdömesförmåga. Hans gåfwor behöfwa således blott få en god rigtning, så kan äfwen han blifwa en nyttig menniska. Han tyckes redan nu hafwa alldeles aflagt sin fula wana att stjäla. Han är en riktigt liten treflig pilt.

I början af denna månad blefwo 2 af wåra wänner utsedde att taga gift; men det wille de icke taga, emedan de ansågo det wara synd. Orsaken, hwarför de skulle intaga gift, war den, att de ansågos hafwa uppätit ett barn, som haft en obotlig sjukdom. Då de fingo höra, att de blifwit ålagde att taga gift, gingo några af männen först till konungen och sedan till afgudapresten. Presten hotade dem med knifwen. Denna togo de från honom. Då hotade han dem med en af sina afgudar. Denna bröto de sönder

och kastade bort i gräset. De hafwa dock sagt honom, att de icke wilja honom något ondt. I går afton kom samme afgudapräst till oß med sina gudar och förklarade inför oß och alla på sammankomsten församlade, att han icke längre wille hafwa sina afgudar, ty de woro onda. Nu wille han älska Herren. Tre andra hafwa nu också lemnat sig åt Herren. Mätte nu dessa werkligen helt mottaga frälsningen i Kristus Jesus och blifwa fruktbärande grenar i det sanna winträdet. Ja, mätte många, många mottaga det glada budskapet och blifwa lefwande stenar i den stora byggnad, der Kristus är öfwerste hörnstenen. De hjertligaste helsningar sändas af bröderne samt af eder ringe

Karl Fredr. Andreæ.

P. S. den 16 febr. Ofwannämde afgudapräst har nu kommit i skolan. På samma gång presten intogs i skolan, war det flere som anhöllo om inträde.

Mavuzis bref har följande lydelse:

Mukimbungu den 9 februari 1887.

Dyre pastor Ekman!

Nu är jag här wid Mukimbungu och är frisk. Wi äro här alla friske, både de hwite och wi. De hwite hade feber, när de kommo hit. När jag kom hit, fann jag, att några, som ej älskade Gud, då jag lemnade dem, hade mottagit Jesus, och att de öfrige ock lefde qwar. Folket i byarne är ganska fiendtligt sinnadt mot oß. Det är ej här som i Swerige. Jag har nu äfwen sett min moder och syskon. De lefwa i sin by och dyrka sina afgudar. Folket will ej, att de skola lära sig känna Gud. Min moder får dock komma, om jag friköper henne. En af min faders folk will blifwa kristen, men folket söker hindra honom. Bed Gud för mitt folk och sänd oß många som lära oß! Helsa frun och barnen från mig.

Eder Mavuzi.

Engwall skrifwer sålunda:

Petersburg den 14 mars 1887.

Älskade wänner!

En gång har Gud sagt, två gånger hörde jag det, att hos Gud är makten!

Som jag äfwen denna winter gjort en resa till Estland, och det torde intressera wännerne att höra något derom, will jag nämna något om hwad jag der hörde och såg. Men först will jag, emedan nog icke alla wännerne weta det, nämna, att jag med min hustru flyttade in till Petersburg, när sjöfarten slutade, för att deltaga i werksamheten här i winter. Wi hafwa haft det mycket trefligt och tillfälle att på flere sätt tjena Herren. På nykterhetslokalen har jag, emedan de hafwa ondt om talare, rätt ofta talat, medan min hustru fått tjena med sång och musik, omwexlande med br. Lind. Nykterhetsföreningen har wisserligen haft många fiender, men den har dock gått framåt och skall i fortsättning göra så, om den blott går Herrens ärenden; ty är Gud för oß, ho kan då wara mot oß. Om förhållandena här för öfrigt will jag ingenting skrifwa, då br. Lind nyligen gjort det. Endast det will jag tillägga, att kyrkoherden i swenska församlingen warit mycket wänlig och tillmötesgående, så att jag fått predika ett par gånger i kyrkan. Och br. Oreft, som nyß återkommit från sin resa i södra Ryßland och Orienten och stannar här någon tid, har blifwit ombedd att hålla passionspredikningarna i kyrkan. Må Herren wälsigna dem till själars frälsning!

På grund af förhållandena här, hade jag ej tänkt att resa till Estland, men så kom en broder från Reval hit. Han hade af wännerne blifwit ombedd att försöka få någon med sig, och när jag hörde huru de längtade efter att få något besök, beslöt jag mig för att resa den 8 febr., om ej Gud skulle lägga något hinder i wägen. Som intet kom, reste jag då med nattåget till Reval. Tisdags-

qwällen woro wi samlade derstädes kring Guds ord. Följande morgon reste wi, den ofwan omnämde brodern från Reval och jag, med tåget till Kegel, der wi wäntade, att en broder från Nuckö skulle möta oß. Men ingen syntes till. Wi undrade då, huru det skulle gå för oß. Herren styrde dock så, att allt gick bra. Wid stationen stod en åkare från Hapsal med paret och en öfwertäckt wagn. Han hade skjutsat något herrskap till stationen och war nu färdig att återwända. Med honom fingo wi nu åka 60 werst (6 sw. mil) för 3 rub. och 50 kop., och när wåra wägar sedan skildes åt, hade wi 10 werst qwar, men funno då en man, boende i en liten stuga wid wägen, willig att strax spänna för sin häst och för 50 kop. skjutsa oß fram. När wi kommo dit, fingo wi höra, att de först samma qwäll fått breswet med underrättelsen, att wi skulle komma. Det war ju underligt, ty det borde hafwa hunnit fram i god tid. Men äfwen häri sågo wi Herrens godhet. Wi fingo nu åka fortare och beqwämare. Herren ware tack och lof för allt!

Den ofwan omnämde mannens hem witnade dels om den stora fattigdom, som är så allmän på Estland, dels om den likgiltighet för sitt wälbefinnande, som ock är allmänt. Stugan, som beboddes af mannen sjelf, hans hustru och 6 barn, saknade helt och hållet möbler, och war så liten, att när familjen gått till sängs, upptog den minst $^2/_3$-delar af rummet. Af hwad förut blifwit sagdt om möbler, förstås lätteligen, att sängar fattades, men ej blott dessa saknades, utan äfwen sängkläder. De lågo på halm på golfwet med sina pelsar och öfriga kläder under och på sig. På somliga ställen wißte man knapt, om man skulle på grund af smutsen och den förskämda luften wåga gå in. Höns och swin hafwa fritt tillträde, och de förra bo der beständigt. Det luktar derför mångenstädes alldeles som i ett fähus. Någon golfskurning kommer ej i fråga, ty golfwen äro oftast af sten; ibland utgöras de af bara jorden eller något trä. När jag såg detta, kom jag att tänka på, huru olika det är i werlden. En del hafwa det så fint, att man knappt kan wåga gå in, andra åter så fattigt, smutsigt och eländigt, att det är riktigt wämjeligt att träda öfwer tröskeln. På senare tiden har det wisserligen blifwit bättre der än förr, men ännu återstår dock mycket att göra i den wägen. Men som de äro uppfödde under dessa förhållanden, känna de det ej så swårt att lefwa så; deßutom äro de fattige och ej egare af sina hus och detta gör, att de ej förmå eller kunna företaga några förändringar.

På Nuckö, der jag war 10 dagar och besökte 13 byar, woro wi samlade 30 gånger kring Herrens ord. Mycket folk war med, och wi hade trefliga stunder tillsammans. Guds barn blefwo styrkta och wederqwickta, och några, som hållit på att återwända till werlden eller woro wacklande, bestämde sig åter för Herren. I den andra byn, der wi woro, bad efter predikan en man, som på sista tiden fallit i swåra synder, så innerligt till Herren om förbarmande. Särskildt rörande war det att höra honom helt enfaldigt säga till Herren: "Du ser, käre Gud, att jag icke will öfwergifwa dig och gå förlorad." Förra gången jag war på Nuckö, fick jag ej predika i något skolhus, men i år öppnades twänne af skollärare och länsman, kyrko- och skolråd. Det är roligt att se, huru sanningen tränger sig på, så att äfwen fiender måste gifwa henne rätt.

På Nuckö, så wäl som i allmänhet på Estland, äro de troende mycket enfaldige, och lyckliga i Herren. De hafwa sin kristendom ej i hufwudet såsom en kunskapssak, utan i hjertat som en lefwande sanning, hwars kraft de hafwa fått erfara. Det gjorde mig riktigt godt att se, huru lyckliga i Herren de woro, och den frid och kärlek, som war rådande bland dem. Mången gång händer det, att de troende, strax man kommer till ett ställe, komma för att klaga på hwarandra. Sådant är mycket ledsamt och hjertslitande. Men Herren ware lof, der behöfde jag ej höra

sådant. De woro lycklige och glade i Herren och fröjdades tillsammans öfwer hans stora nåd och barmhertighet, lemnande alla twister om kyrkliga frågor åsido. En del af de troende gå till nattwarden i kyrkan; andre samlas här och der i husen, emedan de ej kunna gå till den dyrbara måltiden med sådane, med hwilka Paulus säger man ej skall äta. Men de tala ej illa om hwarandra derför, att de ej se och handla lika. Bröderne på Nuckö werka mycket ifrigt för Herren med de gåfwor de fått. Söndagsskolor hållas i nästan hwarje by. Guds ord förkunna de med glädje efter den nåd Herren gifwer och söka äfwen oaktadt sin stora fattigdom att samla medel för Guds ords förkunnande i andra land. Större och mindre summor hafwa blifwit sända till Fosterlandsstiftelsen, genom hwars werksamhet ljuset blifwit fördt till dem, och till Swenska Missionsförbundet. Under flere år hafwa de tänkt på och hoppats att åter kunna få någon predikant från Swerige för att förkunna lifwets ord. Fosterlandsstiftelsen har nämligen sedan många år tillbaka ej haft någon missionär der. Det ser dock ut, som det skulle wara nästan omöjligt att få någon från Swerige. De hafwa derför börjat tänka på att kunna få någon af de skollärare, som utbildats af missionär Thorén och hafwa gåfwan att tala Guds ord, att helt egna sig deråt. Det wore ock af stort behof, men äfwen häremot resa sig ej få få hinder. Herren kan dock undanrödja dem alla. Må wi bedja derom samt att han gör oß willige att med glädje gå hans ärenden, i fall han skulle wilja anwända oß till att undanrödja somliga swårigheter.

På Wormsö war jag blott några dagar. Der har under det sista året den ryska kyrkan bedrifwit en ifrig och framgångsfull propaganda bland lutherska kyrkans medlemmar. Huru många, som werkligt gått öfwer, kunde jag ej få någon bestämd uppgift på. Det troddes wara omkring 500. Många flere, omkring 900, hade först antecknat sig, men sedan hade en del ångrat det.

Ryska kyrkan har wid denna sin propagandas bedrifwande wisat sig hylla i praktiken den jesuitiska grundsatsen: "Ändamålet helgar medlen". De hafwa gifwit allehanda löften samt begagnat ränker och list. Det sades för folket, att det skulle få egen jord, ej behöfwa betala skatten, att barnen skulle få gå fritt i skolan hädanefter som hittills, men i annat fall skulle de betala 25 rub. om året för hwarje barn. Alltsammans woro falska löften och hotelser. Många, som ej hade sin religion mer än som ett yttre påhänge, skyndade då att byta om för att winna lekamliga fördelar, men blefwo bedragne. Af allt som blifwit dem lofwadt, fingo de intet. Så går det med dem, som lyßna till djefwulens löften. De finna sig bewikne. Många hafwe sedan ångrat sitt handlingssätt, men för sent. Den, som en gång gått helt öfwer till ryska kyrkan, kan aldrig komma derutur utan måste enligt lagarna här beständigt tillhöra den samma. Att af hjertat wända sig till Herren kan dock ingen menniskomakt förhindra den, som det will. Några, som fordom warit helt likgiltige för Herren och sin själs frälsning, hafwa genom detta sitt steg kommit att med allwar söka Herren. Så kan Herren leda allting, att det måste tjena till hans namns förhärligande. Wid sammankomsterna kommo många af dem med, som gått öfwer till ryska kyrkan, ty de äro ej belåtne med de tomma ceremonierna derstädes, och när de höra Guds ord blifwa de orolige och gå till sin prest för att lemna till baka korsen. (Alla som tillhöra ryska kyrkan bära nämligen ett kors på sig.) Den ryska presten kan naturligtwis ej tåla detta. Han har derför klagat för guvernören, hwilken sagt, att Österblom, Fosterlandsstiftelsens missionär, måste sändas bort. Det wore nog sorgligt. Saken är dock Herrens, och utan hans wilja och tillstädjelse, kunna de intet göra*.

* Som wi weta, har detta dock nu skett.

Wid de sammankomster som höllos, medan jag war på W., war mycket folk med och wi hade mycket dyrbara stunder. Herrens wänner woro glade och lycklige, ty Herren war midt ibland oß, och flere af de ogudaktige, bland dem några som gått till ryska kyrkan, gräto öfwer sina synder. Må Herren wälsigna de sina allestädes! Bland esterne werkar Herren ock kraftigt med sin ande. På flere ställen är det för närwarande wäckelse och syndare frälsas. När jag kom tillbaka från Nuckö och Wormsö till Reval, war jag der ett par dagar. Wi woro äfwen der samlade kring Herrens ord och förnummo hans närwaro. Några swenska skepp, som lågo i hamnen, besökte jag äfwen.

När jag kom till Reval, gick jag tillsammans med en bekant ut i staden, och wi mötte då en "karavan", bestående af mellan 40 och 50 hästar, lastade med sprit. De kommo ned ifrån landet. Herrarne, som ega jorden, hafwa bränneriер, der de förwandla potatisen och spannmålen till sprit, ty derpå winna de mest. O huru hemskt! Krogar finnas ock fullt efter wägen och i alla byar nära nog. Förr war det på Nuckö och Wormsö en krog i hwarje by, men nu finnes det ingen. När Gud kom med sin ande och wäckte folket upp ur synden, slutade de med supandet, och de som höllo krogarna måste stänga dem, ty det bar sig ej, när ingen wille supa. O, att det gick så äfwen i Swerige! Från Reval reste jag hem lycklig och glad och stärkt till både kropp och själ.

Må Herren få wälsigna det ord som i hans namn förkunnats till wälsignelse för många själar. Hjertliga helsningar från min hustru, mig och wännerne här.

Broderligen

C. J. Engwall.

Ågrens bref lyder sålunda:

Malå den 18 mars 1887.

Herr pastor Ekman!

Guds frid!

Herren Zebaot är med oß,
wår borg är Jakobs Gud. Sela.

En wigtig sak är det att med sanning kunna instämma uti dessa ord, så att man med wißhet wet, att man har Herren med sig. Och gå wi hans wägar och ärenden, så kunna wi wara förwissade om, att han enligt sitt löfte skall wara med oß. Ty hwad han lofwat, det håller han wisserligen. Och hwar han är med, der är han en borg, der man kan och skall warda bewarad, huru det än måtte se ut. Och i den borgen kan man då wara trygg.

Äfwen wi här uppe få erfara, att Herren är med oß, i det han uppehåller oß den ena dagen efter den andra. Han förjer för oß både till kropp och själ, så att ingenting fattas oß. Och då äro wi ju lycklige. Äfwen låter han oß werka hans werk, hwilket ju är en af de största förmåner, som Gud beskärt sina barn. Jag har nu nyligen hemkommit från en resa upp åt Arjeploug, under hwilken jag fått witna om Jesus och bjuda syndare till honom. Jag har ock förnummit, att Herren warit med, i det att han tröstat mitt hjerta samt låtit ordet werka på själarna. Han har ock uppehållit mina krafter, så att jag förmått att färdas, oaktadt det ibland warit dåligt wäder. Och då man har att på skidorna taga sig fram i skog och mark, är man nog mycket mer beroende af wädret, än då man får sätta sig i en släde med häst före och så bära af utefter wägen. Men lofwad ware Herren, att han är med så wäl den ena gången som den andra, då man går hans ärenden. Och då går det nog, om det ock ibland kan kännas litet beswärligt. Måtte wi blott icke tröttna och uppgifwa hoppet utan gå fram i hans kraft dag för dag, tagande utaf honom, hwad han will gifwa. Då skola wi ock

säkert kunna uträtta stora ting. Och om de ock icke se så stora ut inför werlden, så äro de dock stora i hans ögon, hwilken dömer annorlunda än werlden. Måtte wi ock mer och mer lära oß att akta det stort, som han aktar stort, och anse det ringa, som han anser ringa! Ty om detta får ske, så skola wi säkert icke heller warda så mycket frestade att fara efter det, som är stort inför werlden.

Wi hafwa i år här haft en mycket blid winter, fastän owanligt stormig. Renbetet har ock, åtminstone för Arjeplougslapparne, warit godt. Och detta är något, som lappen wet att wärdera. Har han derjämte fred för odjuren, så att han får behålla sina renar, så anser han sig hafwa det riktigt bra. Uppe i Arjeploug har det dock under senare tiden icke warit så riktigt fredligt i det affeendet, utan wargarne hafwa gjort sina påhelsningar än i den ena hjorden än i den andra. Och hwar de hafwa kommit, så hafwa de, sin natur trogne, icke sparat hjorden, utan rifwit deraf, så mycket de kommit öfwer. Det är derför naturligt, att lapparne önskat att på något sätt blifwa af med dessa owälkomna gäster. Men så länge de hafwa hållit sig uppe i fjellen, har det icke lyckats för dem, ty der akta sig wargarne nog för, att någon menniska kommer i deras närhet. Men efter jul kom det en flock af elfwa wargar ned i skogslandet, och genast uppstod en wäldig jagt, som slutade dermed att lapparne slogo ihjäl åtta stycken af dem. Tre af dem lyckades dock undkomma. Lapparne hafwa sedan sökt efter dem, men de hade då åter begifwit sig till fjells, och der är det omöjligt att hinna upp dem, emedan snön der uppe är beständigt så hård, att den bär upp wargen, och ingenting hindrar hans lopp. Men nere i skoglandet, der snön är lösare och hindrar wargen, då han skall springa, ränna de fatt honom på sina skidor och då antingen slå ihjäl honom eller sticka honom med sina spjut. Detta är naturligtwis ett ansträngande arbete, men så är ock glädjen så mycket större, då det lyckas. Ack, att de då wiße att tacka Gud derför; men så är det tywärr icke, åtminstone icke med alla, utan somlige söka att gifwa sin glädje tillkänna på annat sätt. Och på hwilket sätt det då sker, kan nog hwar och en begripa, som något känner till werldens sätt att fröjda sig. Ack, att Herren finge lära dem, att på ett bättre sätt uttrycka sin glädje samt gifwa dem ädlare fröjdeämnen! En glädje är ock, att han fått göra så med några; men måtte han få göra så med allt flere och flere. Måtte hans werk winna framgång äfwen här uppe, och måtte han få frälsa många, som ännu lefwa i mörker och otro, så att hans lof måtte upphöjas från många munnar och heliga händer upplyftas från många rum, der detta ej ännu sker!

Högaktningsfullt

J. E. Ågren.

krets i Grythyttan 10 kr.; s:a 104 kr. Gm C. G. Burström fr. Kristdala missf.fören. 25 kr. Gm J. D. Lindbom, Bäckseke, sparb.-medel fr. Wilhelmina 33: 84.

För missionen i Kongo.

Gm K. O. Andersson, Bofors, af Asphytte qwinnofören. till Westlinds underhåll 55 kr., ur Höglunds sparb:a till hednab. 1: 13, ur Lindströms d:o 2: 45, fr. friförsaml. i Karlskoga till Westlinds underhåll sparb.-medel 74 kr., fr. de unga wännernas fören. wid Bofors 50 kr., fr. Skogskärrs krets 10 kr., fr. Arfswikens syfören. 12 kr.; s:a 204: 58. Gm G. F. Nordqwist, Lagmansholm, fr. sönd.-skolbarn i Norunga östra krets 4: 37. Gm E. Nilsson fr. syfterfören. i Worcester, Mass., N. Amerika, 10 dollars = 37: 30. Gm A. Karlsson fr. Haurida krets af Östanå församl. 30 kr. Gm O. E. Johansson, Bosgården, fr. Rådened, Skultorp, 5 kr. Af K. Bergh, Tranås, ur en negerbössa 50 kr. Sparb.-medel fr. Guds församl. i Wäxbo, Bollnäs, till Walfridssons underhåll 10: 66. Gm Nath. Johansson, Göteborg, af Westkustens missf.-fören. 81: 42. Gm E. Mattsson sparb.-medel fr. Malsta, Norrtelge, 13 kr., insaml. af sönd.-skolb. 10 kr.; s:a 23 kr. Gm K. J. Eriksson fr. Borgstena missf.-fören. 20 kr., af onämd 10 kr.; s:a 30 kr. Gm L. J. Johansson fr. Storfors missf.-fören. 30 kr. Gm A. Andersson, Lindesberg, af A. Olsson 10 kr. Gm E. J. Ekman af N. P. Torin, Enslöf, 10 kr. Gm J. Jansson, Gulsmyra, koll:r fr. Nora kristl. missf.-församl. 52 kr. Gm G. Andersson fr. femöresfören. och sönd.-skolb. i Upsala till hednab. 9 kr. Gm M. Qwarnström, Fagersta brnk, af aflidna Anna N. N., Westanfors, Kula, till hednab. 10 kr. Gm E. J. Ekman ur M. L. E—s sparb:a 19: 86. Gm N. P. Larsson, Helsingberg fr. sönd.-skolb. i Korsnäs till hednab. 10 kr. Gm C. W. Månzon, Fiskeby, fr. sönd.-skolb. i Ö. Eneby till hednab. 23: 34. Gm J. Nilsson fr. Ny missf.-fören. 18 kr. Gm A. Johansson, insaml. af sönd.-skolb. i Torshälla bidr. till slafbarnens friköpande 6: 35. Gm J. Elfström af onämd 10 kr. Gm P. Pettersson, Gärdshyttan, insaml. i Hagge bönhus, 5: 25. Gm Jon Persson, Stället, sparb.-medel fr. Norra Ny 29: 23. Gm O. Friman, Ingeby, W. Emterwik, ur J. Nilsons sparb:a till barnen 2: 30. Af C. A. Engström, Norunga, 10 kr. Gm M. Andersson fr. sönd.-skolb. i Mellanköpinge till hednabarn 3 kr. Af A. S. 3: 25. Af A. Moberg, Ljusne, bidr. till inköp af ett barn 5 kr. Gm O. Berggren, Tösseberg, fr. Stöpafors femöresfören. till inköp af ett barn 55 kr. Af J. Helgersson till inköp och underhåll af tw:ne gossar 50 kr. Af onämde till barnen 10 kr. Gm. K. A. Egelin, Kärstad, Borensberg, fr. Fornäs sönd.-skolb. till barnen 1: 50. Gm A. P. Torell, Brunnsbo, af J. Ternlund, Fastparbo, 2 kr. Gm L. V. Edlund, Hernösand, koll. i Solum 2: 35, fr. Locke 1: 75; s:a 4: 10. Gm Holmstedt ur en sparb:a af Johanna Eriksson, Johannesberg, 20 kr. Gm C. Bergquist fr. Östhammars missf.-fören. 32: 66. Gm A. Hedström, Wirsbo, Nordanö, af församl. derst. 20 kr. Gm A. Åkesson, Esperöd, Kiwik, Helgers testam. till hednabarnen 10 kr. Gm O. Öberg, Minn., N. Amerika, fr. sönd.-skolb. i Minneapolis 257 kr. Gm A. V. Ljunggren fr. Syskonförbundet i Göteborg till underhåll af ett barn 30 kr. Gm Chr. Zander, Sunne, fr. Werml. ansg.-fören. till Westlinds underhåll 1,000 kr. Af Emelie Jansson, Rydsfallet, Karlsby, 10 kr. Gw P. Lögdahl från ett öresmöte i Indahlslidens skolhus i Byn 10 27. Gm G. Larsson sparb.-medel fr. missf.-fören. wid Lilla Månstorp, Mariestad, 25 kr. Gm K. Winter, Lerberg, Nora, fr. qwinnofören. i Käfalla 25 kr. Gm A. Hultkrantz, Pullman, Ill., fr. missf.-wänner derst. 73: 06. Gm L. Wideman, Motala, af Kindstrand, Lindgren och Karlsson 40 kr. Gm Sw. Johansson, Jönköping, af snickarne på gamla tändsticksfabriken 16 kr. Gm A. Östlund, Lagmansholm, fr. Horla missf.-fören. 16: 30.

För yttre missionen.

Gm A. Olsson, Stenbäcken, Kungsgården, af Forshode missf.-fören. 17 kr. Gm O. Carlsson fr. Österåkers missf.-fören. 35 kr. Gm K. A. Egelin, Kärstad, fr. Lönsås och Fornäs friförsaml. 5 kr. Gm P. Pehrsson, Sten, fr. Enslöfs missf.-fören. 50 kr. Gm E. Andersson, Uppsal, af Holmedals westra fria kristl. församl. 20 kr., af O. Haraldsson, Häll, 10 kr.; s:a 30 kr. Gm J. Wahlström, Långared, fr. ev. kristna friförsaml. i Wänga 20 kr. Gm P. E. Pettersson, Berg nr 1, Torsåker, af aflidna bergsmansdottern Brita Persdotter 4,000 kr. Sparb.-medel fr. Guds församl. i Wäxbo, Bollnäs, 21: 34. Gm C. H. Johansson af missionsw:r i Nyköping 20 kr. Gm Nath. Johansson fr. Westkustens missf.-fören. 442: 96. Gm J. Lundin, Stugsund af G. Axner, ett löfte till Herren för öfwerw. tobaksförbrukn. 10 kr. Gm S. Norman fr. Falsterbo 44: 75. Gm. E. G. Andersson, Lund, sparb.-medel fr. Ramsta 10 kr. Gm E. J Nilsson, Erikslund, fr. Brödrafören. i Ransäter 328 kr. Gm E. Bergsten, Laggaretorp, Halsberg, fr. Wiby ev. missf.-fören. hälften af sparb.-medlen 15 kr., d:o af aukt.-medel 40 kr.; s:a 55 kr. Gm C. H. Lindell, Bergby, fr. Hamrånge församl. 40 kr. Gm J. G. Andersson, Ekeby, Swista, insaml. annand. jul i Rörby 69 kr., af onämd 7: 50; s:a 76 50. Gm A. A. Andersson, Lindesberg, fr. Linde, Hammarns krets, 20 kr., Albertina J—n 4: 50; s:a 24: 50.

Forts.

Meddelanden.

De som önska söka inträde wid Kristinehamns missionsskola till nästa läseår, som tager sin början den 1 näſtkommande september, skola insända sina ansökningar jämte de intyg, som här nedan anförda paragrafer utwisa, till "Styrelsen för missionsskolan i Kristinehamn" före den 1 näſtkommande juni. Nämda paragrafer ur skolans stadgar hafwa följande lydelse:

§ 9.

Ingen antages såsom elev i skolorna, som icke eger witsord af en missionsförening eller en kristen församling, helst tillhörande Missionsförbundet, på den trakt, hwareſt han under näſt föregående tiden meſt wistats, om ett stadgadt kristligt lif samt gåfwor att förkunna Guds ord.

§ 10.

Ansökning om inträde i någon af skolorna inlemnas till styrelsen för samma skola sist 3 månader före hwarje läseårs öppnande. Ansökningen, som bör af den sökande wara egenhändigt skrifwen, skall åtföljas af: 1:o) en kort och samwetsgrann redogörelse för hans omwändelse och andliga lifs utweckling; 2:o) det i § 9 omnämnda witsordet af en missionsförening eller kristen församling; 3:o) uppgift, om han lärt sig något yrke; 4:o) en af någon missionsförening eller kristen församling utfärdad förbindelse att answara för hans underhåll wid skolan; 5:o) åldersbetyg från pastor i den församling, hwareſt han är kyrkoskrifwen. I regeln antages såsom elev ingen, som är under 20 år gammal.

Missionens wänner underrättas härmed, att Swenska Missionsförbundets komité beslutit att årsmötet kommer att hållas i Stockholm torsdagen och fredagen den 23 och 24 näſtkommande juni. Ombuden sammanträda till enskild öfwerläggning tisdagen och onsdagen den 21 och 22 juni. De mera enskilda bestämmelserna skola meddelas i näſta nummer, som utkommer i början af näſta månad.